

7.

ՏԵՍԵՍԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ
ECONOMICS
ЭКОНОМИКА

**ՄՐՑԱԿՑԱՅԻՆ ՌԱԶՄԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԻ ԸՆՏՐՈՒԹՅԱՆ
ԳՈՐԾԸՆԹԱՑԸ ԱՐՏԱՂՐԱԿԱՆ ԶԵՂՆԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՒՄ**

Ա. Գ. ԱՄԻՐԽԱՆՅԱՆ

Տնտեսագիտության թեկնածու, դոցենտ,

գործ պրոֆեսոր

Վ. Հ. ԱՊՐԵԼՅԱՆ

Տնտեսագիտության թեկնածու, դոցենտ

Բիզնեսի կառավարումը մրցակցային առավելության ապահովման պահանջման այլանկորպած գործողությունների ամբողջությունն է: Դետևաբար, որպեսզի կազմակերպությունը իր մրցակցային դաշտում հասնի առավելության, պետք է ընտրի իր ռազմավարությունը՝ մի կողմից պատկերացում ունենալով գործունեության ուժեղ և թույլ կողմերի մասին, մյուս կողմից՝ ճիշտ ըմբռնելով ինչպես ազգային տնտեսության, այնպես էլ այն ճյուղի առանձնահատկությունները, որին պատկանում է կազմակերպությունը:

Ճիշտ է նկատում Ի. Անսոֆֆը, որ սիներգետիկ ռազմավարության մշակման հիմնախնդիրը կապված է կառավարման ճկունության և սիներգիզմի հակասությունների հետ: Կառավարման ճկունության բարձրացումը նպաստում է շահույթի ստացմանը և սիներգիզմին: Տվյալ ռազմավարության համար գլխավոր վտանգ է ճկունության պակասը, հնարավոր փոխգիշման և դրա հետևանքով որոշումների ընդունումը: Այս թերությունները կարող են բացասական ազդեցություն ունենալ արժեքային առավելության վրա՝ հասցնելով այն նվազագույնի:

Մրցակցային ռազմավարությունը բարդ հարաբերությունների համակարգ է, որի ուսումնասիրությունը պահանջում է կազմակերպության վաճառքի ծավալի, շահույթի, արտադրանքի (ծառայության) ինքնարժեքի, դրամական հոսքերի, կառավարման ոճի և ընդհանրապես գործունեության կարևորագույն ռազմավարական ուղղությունների վերաբերյալ տեղեկատվության ստացում և գնահատում: Դաշվի չառնելով տվյալ կազմակերպության գործունեության վերլուծության իրականացման առանձնահատկությունները՝ կարելի

է առանձնացնել տիպային մի շարք ուղղություններ.

- ձեռնարկության գործունեության նպատակը,
- պորտֆել պատվերը, նոր արդյունքը,
- ձեռնարկության ռեսուրսային հնարավորությունները,
- ծախսերի (հնքնարժեքի) գործոնային վերլուծությունը,
- ֆինանսական միջոցների մատչելիությունը, միջոցների հնարավոր աղբյուրները,
- կառավարման համակարգը, կառուցվածքը, կառավարիչների որակավորումը, անձնակազմի մոտիվացիան, կառավարման կուլտուրան, ավանդույթը և այլն:

Ակնհայտ է, որ մրցակցային ռազմավարության մշակման հիմքում ընկած է կազմակերպության ընթացիկ գործունեության վերլուծությունը, իսկ գլխավոր հիմնախնդիրն այն է, թե ինչպես գնահատել գործունեության արդյունավետությունը, որպեսզի կազմակերպության շահույթի ապահովումը երկարաժամկետ լինի: Յայտնի է, որ արդյունավետության գնահատման ցուցանիշներ կարող են հանդիսանալ շահութաբերությունը, ռիսկի մակարդակը, շուկայի բաժինը, ակտիվների արժեքը, նոր արտադրանքի ծավալը, արտադրողականությունը և այլն: Սակայն տնտեսվարման նոր պայմաններում որպես արդյունավետության ցուցանիշ է վերցվում շահույթի մեծությունը կամ շահութաբերությունը, մինչդեռ դրանց միաժամանակյա ապահովումը բարձրացնում է ռիսկի աստիճանը:

«Արյունք-ռիսկ» ֆունկցիոնալ կապը ցույց է տալիս, որ շահույթի մեծությունը և դրա ստացման հավանականությունը գտնվում են հակադարձ կապի մեջ¹: Բացի դրամից, շահութաբերության մակարդակը կախված է ոչ միայն արտադրանքի գնի և նրա հնքնարժեքի կառուցվածքից, այլ նաև շրջանառու կապիտալի պտույտների արագությունից:

Ինչ վերաբերում է կազմակերպության գործունեությունից երկարաժամկետ շահույթ ստանալու ուղղների գնահատման ցուցանիշների որոշմանը, ապա դա ռազմավարական կառավարման բարդ հիմնախնդիրներից է, քանի որ ձեռնարկությունն ամեն անգամ պետք է սահմանի առաջնային հիմնախնդիրները, որոնց լուծման դեպքում կարող է ապահովել առավելագույն շահույթ: Այսպես, բարձրացնել թողարկվող արտադրանքի կամ մատուցվող ծառայությունների մոցունակությունը, ստեղծել նոր ապրանքներ, իջեցնել արտադրա-

¹ Стю, Алексеева М. М. Планирование деятельности фирмы. Учебно-методическое пособие.-М.: Финансы и статистика, 1997.

կան ծախքերը՝ կախված կոնկրետ իրավիճակից, ձեռնարկության նպատակ-ների իրականացման և այլ գործոններից:

Ուզմավարության մշակման ժամանակ անհրաժեշտ է ուսումնասիել ձեռնարկության ստեղծման պատմությունը, պարզել՝ ինչ ճանապարհով է այն հասել հաջողության կամ որն է նրա անհաջողության պատճառը: Իսկ ռազմավարության ընտրման գործընթացը ենթադրում է բացահայտել ձեռնարկության՝

- անցյալ և ընթացիկ ռազմավարությունը,
- ռազմավարական իիմնախնդիրները,
- կազմակերպչական հնարավորությունների և սահմանափակումների հարաբերակցությունը,
- ֆինանսական հնարավորությունների սահմանափակումների հարաբերակցությունը,
- կազմակերպչական ճկումությունը,
- ուժեղ և թույլ կողմերը:

Ուզմավարական իիմնախնդիրը ձեռնարկության թույլ կողմերից տարբերվում է նրանով, որ դրանք բացահայտվում են մրցակից ձեռնարկությունների իիմնական տնտեսական գործունեության արդյունքները համեմատելիս:

Հիմնախնդիրներ առաջանում են, եթե անհամապատասխանություն է նկատվում առաջադրված նպատակին հասնելու ընթացքում: Հետևաբար ռազմավարական իիմնախնդիրը ենթադրում է ընթանական հասկերաբեր ընթացիկ հիմնախնդիրը միաժամանակ կարող է բացահայտել դրանց լուծման մեթոդները: Այսպիսով՝ հիմնախնդիրը միաժամանակ կարող է բացահայտել ձեռնարկության ինչպես թույլ կողմերը, այնպես էլ զարգացման հնարավորությունները: Պարզ է, որ ռազմավարական իիմնախնդիրներն ընդհանրապես վերացնել անհնար է (բացառապես հիմնախնդիրի հությունը), և դրանք կարող են խոչընդոտել ձեռնարկության ռազմավարության իրականացմանը:

Ձեռնարկության կազմակերպչական հնարավորությունները, ինչպիսիք են կառուցվածքը և կառավարման համակարգը, ծևավորված կորպորատիվ նշակույթը և սովորույթները, աշխատանքի մոտիվացիոն համակարգը, կառավարչական «անձնակազմը» ցանկացած իրավիճակում կարող են լինել կազմակերպության ուժեղ և թույլ կողմերի աղբյուր, որին սովորաբար կարող են առնչվել նոր ծևավորվող ձեռնարկությունները, որտեղ դժվարանում է կառավարման գործընթացը:

Ձեռնարկության ռազմավարության մշակման կարևոր խնդիրներից է

նրա ֆինանսական պարտավորությունների վերլուծությունը, ինչպիսիք են հարկերի վճարումը, պարտքերի ու պարտավորությունների կառուցվածքը և այլն: Դամաձայն արտասահմանյան մերողիկաների՝ այս փուլում անհրաժեշտ է սահմանել ծեռնարկության հնարավորությունները ներդրումային միջոցների և դրամական հոսքերի ասպարեզում, այսինքն՝ վերաբաշխել ներդրումներն ըստ ռազմավարական բիզնես-միավորումների, շահարաժնի վճարման, երկարաժամկետ վարկերի տրամադրման և այլն: Ֆինանսական հնարավորությունների ու պարտավորությունների իրական գնահատումը ծեռնարկությանը հնարավորություն է ընձեռություն ընտրելու ժիշտ ռազմավարություն:

Դաջորդ կարևոր գործոնը, որը հնարավորություն է տալիս ընտրելու ռազմավարությունը և փոքրացնելու ռիսկը, կառավարման ծկունությունն է, որին հնարավոր է հասնել մի քանի ճանապարհով: Առաջինը դիվերսիֆիկացիան է, որի շնորհիվ ծեռնարկությունը կարողանում է հարմարվել շրջակա միջավայրի փոփոխությանը: Մյուս ուղին աշխատավիցների ուսուցումն է արտադրությունը ծկուն դարձնելու նպատակով, որը հնարավորություն է տալիս ծեռնարկությանն արագ արձագանքել շուկայական տատանումներին և գնահատել կառավարչական այլընտրանքները:

Ռազմավարության մշակման վճռական փուլը և նպատակը ծեռնարկության ուժեղ և թույլ կողմերի սահմանումն է: Դայտնի է, որ ծեռնարկության ուժեղ և թույլ կողմերը կարելի է որոշել հետևյալ մոտեցումներով.

1. Ներքին, երբ այն սահմանվում է ծեռնարկության փորձի և աշխատակիցների կարծիքների հիման վրա:

2. Արտաքին, երբ սահմանվում է մրցակիցների հետ համեմատությամբ:

3. Նորմատիվային, երբ սահմանվում է փորձագետների և մրցակիցների կարծիքներով:

Այսպիսով՝ ծեռնարկությունը, բացահայտելով իր ուժեղ և թույլ կողմերը, հնարավորություն է ստանում հասնելու մրցակցային առավելության:

Ինչ վերաբերում է ռազմավարական կարողություններին, ապա դա գոյություն ունեցող միջոցների և հնարավորությունների ամբողջություն է, որի շնորհիվ մշակվում և իրացվում է ծեռնարկության ռազմավարությունը:

Որոշ տնտեսագետներ գտնում են, որ «Զեռնարկության կարողությունները» վերացական հասկացություն է: Դրանց սահմաններն անորոշ են, գործոնները՝ անհայտ, իսկ ազդեցությունը՝ միջինացված: Սակայն այս հասկացությունը կոնկրետ է, քանի որ ցանկացած կառավարչական որոշում կարող է դրա-

կանորեն կամ բացասականորեն ազդել ծեռնարկության վրա²:

Ակնհայտ է, որ ռազմավարական կարողություն ծևավորում են ոչ միայն միջոցները, որոնք կարող են փոփոխվել ռազմավարական որոշումների իրացման ժամանակ, այլ նաև պայմանները, որոնցում իրագործվում է ծեռնարկության գործընթացը և ենթակա է անընդհատ փոփոխության: Չեռնարկության գործունեությունը իրականացվում է անվճարունակության պայմաններում, իսկ ռազմավարական միջոցներն են փողը և այլ բարձր լիկվիդային միջոցներ, մինչեւ նորմալ տնտեսական գործունեության պայմաններում ռազմավարական են այն բոլոր միջոցները, որոնք ծեռնարկությանը հնարավորություն են ընձեռում ստանալու մրցակցային առավելություն:

Մեր կարծիքով՝ մրցակցային ռազմավարության մշակման ժամանակ անհրաժեշտ է ուշադրություն դարձնել ծեռնարկության տնտեսական կառողության ցուցանիշներին, քանզի այդ ցուցանիշներն են բնութագրում նրա դիրքը և տեղը ինչպես ներքին, այնպես էլ արտաքին շուկայում: Այդ ցուցանիշների թվին են պատկանում ծեռնարկության ակտիվները, վաճառքի ծավալը, համախառն կամ զուտ շահույթի ցուցանիշը, գրաղվածության մակարդակը, ծեռնարկության գիտատեխնիկական ներուժը և այլն: Ստորև՝ այդուսակ 1-ում, թերված են հանրապետության մի շարք արտադրական ծեռնարկությունների արտադրատնտեսական գործունեության արդյունքները:

Յարկ է նշել, որ արդյունավետ մրցակցային ռազմավարության մշակման փուլ է ապրանքային ռազմավարության իրականացումը: Յայտնի է, որ ցանկացած ապրանք իր հատկություններով պետք է բավարարի սպառողների արտադրական, տնտեսական, սոցիալական, հոգեբանական և այլ պահանջնունքները, ընդ որում անհրաժեշտ է հաշվի առնել այն, որ կոլեկտիվ պահանջմանընթացքում ըստ որում անհրաժեշտ է հաշվի առնել այն, որ կոլեկտիվ պահանջմանընթացքում է, որ արտադրանքի իրացման ժամանակ սպառողը դիտարկում է արտադրանքի սպառողական հատկությունների անբողջությունը:

Տնտեսական պրակտիկայում գոյություն ունեն ապրանքային ռազմավարության իրագործման հետևյալ այլընտրանքային տարրերակները.

- ապրանքի սպառողական հատկությունների ավելացում,
- թողարկվող արտադրանքի անվանացմանի և տեսականու ընդլայնում:

Հաշվի առնելով ապրանքի (արտադրանքի) սպառողական հատկությունների ավելացման ռազմավարության մշակման միջազգային փորձը և ար-

² Steу Клейнер Г. Б., Тамбовцев В. Л., Качалов Р. М. Предприятие в нестабильной экономической среде: риски, стратегии, безопасность.-М.: Экономика, 1997.

տադրական ծեռնարկությունների առանձնահատկությունները՝ մեր կողմից մշակվել է մրցակցային ռազմավարական մոտեցում, որը նախադրյալներ կստեղծի արտադրական ծեռնարկություններում թողարկվող արտադրանքի վերաբերյալ առաջարկությունների մշակման համար:

Այդ մոտեցման հիմքում ընկած է տնտեսական ցուցանիշների համախումբը, որը սահմանում է արտադրանքի մրցունակությունը՝ դրա ծեռքբերման և շահագործման ժամանակ:

Նկատենք, որ ծեռնարկության մրցունակության գնահատականը շուկայում սպառողն իրականացնում է միջնորդավորված տվյալ արտադրողի արտադրանքը գերադասելով նրա մրցակցի արտադրանքից: Նետսարար ծեռնարկության ընդհանրական շուկայական մրցունակությունը նրա արտադրանքների ընդհանրական մրցունակությունն է: Նետսարար մրցունակության գնահատումը ապրանք արտադրողին հետաքրքրում է և օգտակար է մրցակցային ռազմավարություն մշակելու և լավագույն արդյունք ստանալու համար:

Դակա է նշել, որ ծեռնարկության մրցունակության գնահատման ընդհանրական մեթոդաբանությունը ներկայումս բացակայում է, քանզի ծեռնարկության մրցակցային դիրքը գնահատելու համար պետք է քանակապես որոշել, թե հաջողության հասնելու յուրաքանչյուր կարևոր գործոններից (մրցակցություն) որոնք են նրա տիրապետության տակ:

Ռազմավարական կառավարման տերմինաբանության մեջ հաջողության հասմելու կարևոր գործոնների ցանկը, ըստ Ա. Ստրիկլենդի և Ս. Տոմպսոնի, ներառում է.

- ապրանքի որակը և սպառողական բնութագիրը,
- հեղինակությունը կամ իմիջը,
- արտադրական հնարավորությունները,
- առաքման համակարգը (դիլերային ցանցը),
- մարքեթինգը և գովազդը,
- ֆինանսական կայունությունը,
- ծախքերի համեմատական մեծությունը,
- սպառողների սպասարկում (սերվիսը) և այլն:

Մեթոդաբանական տեսակետից ծեռնարկության մրցունակության գնահատման համար կարևոր նշանակություն ունի մրցակցային առավելության հասմելու կարևոր գործոնների ցանկի ծևավորումը, որոնք սովորաբար սահմանվում են մասնագետների, տնտեսագետների և ծեռնարկության ղեկավարների կողմից: Այդ գնահատականը իրականացվում է 10 բալանց սամողա-

կով: Այնուհետև մրցունակության ընդհանուր վարկանիշը ստանալու համար որոշվում են յուրաքանչյուր մրցակցի անհատական վարկանիշի միջին գումարը կամ յուրաքանչյուր գործոնի կշիռը:

Զեռնարկությունը, որն ունի ամենաբարձր ընդհանուր վարկանիշը, պահովում է ամենակայուն մրցակցային դիրքը:

Ուստի որքան մեծ է ձեռնարկության և նրա մրցակիցների ընդհանուր վարկանիշների տարբերությունը, այնքան մեծ է նրա մրցունակությունը:

Տվյալ մոտեցման առավելությունները, կապված գործոնների տարբերակման հետ, մեր կարծիքով, պատասխանում է այն հարցին, թե ինչպիսի ծախսերով է ստացվում նման արդյունք: Ստացված արդյունքի և կատարված ծախսերի համեմատությունը թույլ է տալիս արտադրողին գնահատել իր ընտրած մարդերին զայն ռազմավարության արդյունավետությունը:

Այսպիսով՝ ձեռնարկության մրցունակությունը մի համեմատական բնութագիր է, որն արտացոլում է տվյալ ձեռնարկության զարգացման գործնարարության առավելությունն իր մրցակիցներից ինչպես սպառողների պահանջմունքների բավարարման մակարդակով, այնպես էլ արտադրատնտեսական գործունեության արդյունավետությամբ: Տվյալ բնորոշումից հետևում է, որ ձեռնարկության մրցունակությունն իր մեջ ներառում է ինչպես արտադրանքի (ծառայությունների) մրցունակության ընդհանրական ցուցանիշը, այնպես էլ գործունեության տնտեսական արդյունավետությունը:

Արտադրանքի մրցունակության մակարդակը անհրաժեշտ է դիտարկել ձեռնարկության կողմից թողարկվող բոլոր արտադրատնտեսակների համար

$$J_t = \sum J_i x \varphi,$$

որտեղ՝ J_i -ն ի-րդ արտադրանքի մրցունակությունն է, φ -ն որոշակի ժամանակահատվածում ի-րդ արտադրանքի տեսակարար կշիռն է ձեռնարկության կողմից թողարկվող ամբողջ արտադրանքի ծավալի մեջ:

Ինչ վերաբերում է երկրորդ բաղադրիչին, ապա հարկ է նշել, որ արտադրության արդյունավետության գնահատումը կարելի է բնութագրել արտադրված արդյունքի և ծախսերի հարաբերակցությամբ: Արդյունքները և ծախսերը չափվում են բնեղեն, աշխատանքային և արժեքային արտահայտությամբ: Արդյունքները հանդես են զալիս տարբեր ծներով՝ մրցունակ արտադրանքի ստեղծման, թողարկվող արտադրանքի ծավալի աճով՝ պայմանավորված իրացումից հասույթով, նոր արտադրատնտեսակների քանակով:

Նշենք, որ ամեն մի ձեռնարկության գործունեության արդյունավետութ-

յունը որոշելիս ստեղծվում է ցուցանիշների՝ իրենց հատուկ համակարգ՝ ելնելով ունեցած տեղեկատվություններից և տնտեսական արդյունավետության բարձրացնան խթաններից:

Աղյուսակ 1

Ձեռնարկությունների տնտեսական կարողությունը բնութագրող հիմնական ցուցանիշները

(ըստ ընտրանքային երեք ձեռնարկությունների)

Հ / Յ	Ցուցանիշների անվանումը	Չ/Ը	Ձեռնարկություններ		
			«Զուլակեմ-տրոն» ԲԲԸ	«Ամաստ» ԲԲԸ	«Ինտերստանկ» ԲԲԸ
1	Թողարկված արտադրանքի ծավալ	հազ. դր.	471990	115200	165436
2	Իրացումից հասույթ	հազ. դր.	471971	114909	165436
3	Զուտ շահույթ	հազ. դր.	59135	3679	4178
4	Ակտիվներ	հազ. դր.	1365289	994480	132850
5	Իրացնան շահութաբերություն	%	12.5	3,2	2,5
6	Սեփական կապիտալի շահութաբերություն	%	6.7	0,6	4,3
7	Գործարար ակտիվներուն	պտույտ	0.34	1,16	1,27
8	Արտադրական հզրությունների գործակից	միավոր	75.0	83,4	82,7
9	Ապրանքային անվանացանկի ընտրություն	տեսականի	4	45	12
10	Արտադրողականություն	հազ. դր.	3403,6	1484,3	1855,5
11	Բարձրորակ արտադրանքի տեսակարար կշիռը թողարկված ապրանքի ընդհանուր ծավալի մեջ	%	76,0	95,2	86,0
12	Նոր տեխնոլոգիաների մշակում և ներդրում	%	10,2	34,0	11,6
13	Արտադրանքի մեկ դրամական միավորին բաժին ընկնող ծախսեր	մակարդակը	0,83	0,95	0,97

Տեսությունում և պրակտիկայում առանձնացվում են ձեռնարկության գործումեռության արդյունավետության որոշման մասմավոր և ընդհանրացնող ցուցանիշներ: Ելնելով ցուցանիշների համակարգերի ծասկորումից կարելի է այն հանգեցնել հետևյալին.

1. Անհրաժեշտ է արդյունավետության մասնակի ցուցանիշներում ցույց տալ առանձին արտադրանքի ընթացիկ ծախսերը:

2. Անհրաժեշտ է հաշվարկել կապիտալի ծախսերի արդյունավետության մասնակի ցուցանիշները՝ ըստ առանձին արտադրական ստորաբաժանումների:

3. Նպատակահարմար է ընտրել ընթացիկ ծախսերի արդյունավետության ընդհանրացնող ցուցանիշներ՝ ըստ բոլոր արտադրատեսակների և ծեռակալության գործունեության տեսակների:

4. Անհրաժեշտ է ծևակերպել արդյունավետության ընդհանրացնող ցուցանիշներ գույքի օգտագործման համար:

5. Անհրաժեշտ է ճիշտ ընտրել ծեռնարկության գործունեության արդյունավետության չափանիշը ինչպես կարճաժամկետ, այնպես էլ երկարաժամկետ ժամանակաշրջանի համար:

Մեր կարծիքով՝ այդպիսի չափանիշներ կարող են հանդիսանալ արտադրական համակարգերի արտադրողականությունը (արդյունավետությունը) և ծեռնարկության զուտ շահույթը:

Ակնհայտ է, որ ծեռնարկության մրցունակության վերլուծությունը ներառում է նաև ֆինանսական դրության ուսումնասիրությունը, ակտիվների կառուցվածքը, այն է՝

- բաժնետոմսերի շուկայական գինը,
- ներդրումային ռեսուրսները,
- դրամական հոսքերը,
- վաճառքի ծավալների հարաբերությունը օգտագործվող ակտիվներին,
- իիմնական և շրջանառու կապիտալի հարաբերակցությունը,
- նոր ներդրումներից շահույթը,
- սեփականության չափը,
- շահաբաժնների մեծությունը և այլն:

Ցուցանիշների դիտարկած համախումբը բազմակողմանիորեն բնութագրում է արտադրական գործընթացի բազմանույթ արդյունքները: Դրա հետ մեկտեղ պրակտիկայում նշված ցուցանիշների կառավարումը նպատակահարմար է հանգեցնել մեկ ընդհանուր չափանիշի: Սակայն այդ չափանիշի ընտրությունը ներկայում կապված է որոշակի դժվարությունների հետ, քանի որ լուծված չեն մի շարք տեսական և մեթոդական հարցեր:

Տնտեսական պրակտիկայում ոչ արտադրողականությունը, ոչ շահութաբերությունը, և ոչ էլ ընդհանուր ծախսերի արդյունավետությունն առանձին

Վերցրած չեն բնութագրում արտադրության արդյունավետությունը, չնայած նրան, որ դրանք պրակտիկայում սերտ փոխկապակցված են և մեկի աճը պայմանավորված է մյուսներով: Մյուս կողմից՝ ծեռնարկության մրցակցային դիրքի բարելավումը շուկայական տնտեսության պայմաններում պահանջում է, որ այն իր տրամադրության տակ գտնվող պաշարները օգտագործի արդյունավետ կերպով: Յետևարար ծեռնարկության գործունեության արդյունավետության փոփոխության վրա տարբեր գործուների ազդեցությունը գնահատելիս, մեր կարծիքով, նպատակահարմար է կիրառել արտադրության արդյունավետության ինտեգրալային ցուցանիշը, որը բնութագրվում է բողարկված արտադրանքի կամ նատուրալ ծառայությունների ծավալի և ծախսված ռեսուրսների հարաբերությամբ: Նշված հարաբերությունը, որով հնարավոր է գնահատել ծեռնարկության գործունեության արդյունավետությունը, բխում է արդյունավետության բուն եռթյունից, որը հանգում է տրված ծախսների դեպքում առավելագույն արդյունքի ստացմանը, որը կարելի է որոշել հետևյալ բանաձևով:

$$J_{\exists} = \frac{\Pi_{\sum}}{3_{\sum}} \rightarrow \max ,$$

որտեղ՝ $J_{\exists}$ -ն արդյունավետության ինտեգրալային ցուցանիշն է,

$\Pi_{\sum}$ -ն ստացված արդյունքն է,

$3_{\sum}$ -ն տվյալ արդյունքն ապահովող տարբեր տեսակի ընդհանրական ծախսներն են:

Դամաձայն այս մոտեցման՝ արտադրության արդյունավետությունը կբարձրանա ի հաշիվ աշխատանքի արտադրողականության, ֆոնդահատույցի, նյութահատույցի, արտադրանքի որակի բարձրացման և բողարկվող արտադրանքի վրա կատարված ծախսների նվազեցման:

Չեռնարկության գործունեության արդյունավետության գնահատման համար խորհուրդ ենք տալիս օգտագործել հետևյալ բանաձևը՝

$$J_{\exists} = \frac{Q}{L + M + A} ,$$

որտեղ՝ Q -ն ապրանքային արտադրանքի ծավալն է կամ էլ գուտ շահույթի մեջությունը,

Լ-ն աշխատանքային ծախսումներն են,

Մ-ը նյութական ծախսումներն են,

Ա-ն տարեկան ամորտիֆացիայի մեջությունն է:

Զեռնարկության մրցունակությունը (արտադրության արդյունավետության մասով), համեմատած մոտակա մրցակցի հետ, կարելի է գնահատել ըստ արդյունավետության ինդեքսի, այսինքն՝

$$i = J_{\alpha} / J_{\text{պրզ.}} :$$

Առաջարկված մեթոդով մրցունակության գնահատման համար տեղեկատվական աղբյուր են ծեռնարկության տարեկան հաշվետվությունները:

Նկատենք, որ մեթոդաբանական տեսակետից նպատակահարմար չէ ծեռնարկության մրցունակության գնահատման ինտեգրալային ցուցանիշը որոշել ծեռնարկության կողմից թողարկվող արտադրատեսակների հնդեքսների և գործունեության արդյունավետության ցուցանիշի արտադրյալով, քանի որ այդ ցուցանիշները գտնվում են կորելացիոն կապի մեջ:

Կարծում ենք, որ ծեռնարկության մրցունակությունն ընդհանուր տեսքով կարելի է ներկայացնել հետևյալ կերպ.

$$I_{\alpha} = \beta_1 J_t + \beta_2 i_{\alpha},$$

որտեղ՝ J_t -ն ապրանքազանգվածի (կամ արտադրատեսակների) մրցունակության ինդեքսն է,

i_{α} -ն մոտակա մրցակցի հետ համեմատած գործունեության արդյունավետության ինդեքսն է,

β -ն կախվածության գործակիցն է:

Այսպիսով՝ նճան մոտեցումը, մեր կարծիքով, հնարավորություն կտա կազմակերպություններին իրականացնելու արդյունավետ մրցակցային ռազմավարություն:

Բանալի բառեր – շուկա, մրցակցություն, նորամուծություն, ռազմավարություն, որակ, առաջխաղացում, արդյունավետություն, դիվերսիֆիկացիա, նյութահատուց

ԳՐԱՎՈՐԱԿԱՆ

1. Алексеева М. М., Планирование деятельности фирмы. Учебно-методическое пособие.- М.: Финансы и статистика, 1997.
2. Клейнер Г. Б., Тамбовцев В. Л., Качалов Р. М., Предприятие в нестабильной экономической среде: риски, стратегии, безопасность.-М.: Экономика, 1997.

ПРОЦЕСС ВЫБОРА РЕШЕНИЙ КОНКУРЕНТНОЙ СТРАТЕГИИ НА ПРОИЗВОДСТВЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЯХ

С. Г. АМИРХАНЯН

*Кандидат экономических наук, доцент,
профессор ГГУ*

В. О. АРАКЕЛЯН

Кандидат экономических наук, доцент

В статье предпринята попытка разработки стратегии продвижения на рынке продукции, выпускаемой производственными предприятиями. Разработан подход, позволяющий предприятиям обеспечить конкурентное превосходство над ближайшим конкурентом.

THE PROCESS OF MAKING DECISIONS ON COMPETITIVENESS STRATEGY IN THE INDUSTRIAL COMPANIES

S. G. AMIRKHANYAN

Doctor of Economics,

Associate Professor,

GSU Professor

V. H. ARAKELYAN

Doctor of Economics,

Associate Professor

The article elucidates the strategy in the progress of selling products made by industrial companies. The article develops an approach which lets companies take priority over the competitor.